

Landbruksavdelingen i Alver Kommune.

Deres referanse: 20/3056 - 20/7923

V. Saksbehandler Kjartan Nyhammer.

Tilsvaret fra Bestandsplanområde 40 på ovennevnte høringssak.

Den 30.04.20 ble det sendt ut et høringsforslag fra landbruksavdelinga i Alver kommune. Forslaget gjaldt fastsetting av minsteareal for fellingsløyve på hjort. Slik vi leser og tolker dette gjelder dette ikke for våre medlemmer i bestandsplanområde 40, Da vi ligger under Masfjorden. Men, det er ikke tvil om at forvaltningen i gamle Radøy og Meland også spiller en stor rolle for hjortestammen i gamle Lindås. Skulle dette bli som skissert vil dette påvirke bestanden i vårt område kraftig.

Slik det fremstilles kan det oppfattes at det foreslåtte minstearealet og er å regne som minsteareal for å søke om eventuelt fellingsløyve. En kan da opprette et vald med bare 500 dekar å felle et dyr på dette valdet. Dette vil i så tilfelle være uheldig da vi kan risikere at det vil bli flere små vald som ikke er tilknyttet et regulert bestandsplan område, men som blir frittstående små hjortevald. Det vil da bli vanskeligere å jobbe med en målrettet og helhetlig forvaltning i vårt bestandsplanområde. Vi har de siste årene jobbet med å få så mange av de eksisterende valdene som ikke er tilknyttet som medlemmer i område 40 med i bestandsplanområde 40, noe som er en krevende jobb.

Når det gjelder minstearealet for å felle hjort i et vald, ser vi at det er foreslått å gå fra 1500 dekar til 500 dekar i enkelte områder. Dette er en veldig dramatisk og en svært stor endring. Vi vil også nevne at kommunen har anledning til å senke minstearealet til 250 dekar innenfor 50%-regelen. Noe vi ikke mener Kommunen bør ha mulighet til, da dette er altfor lavt i forhold til hjortebestanden. 500dekar må være et absolutt minimumsareal. Påstanden til Alver kommune om at hjortebestanden er økende, vil vi på det sterkeste avvise. Da bestandsplanområde 40 etablerte en ny 3-årig avskyttingsplan gjeldende fra 2019 – 2021 ble vi oppfordret til å øke uttaket av dyr i denne planen, noe vi ikke ville akseptere da vi mente det ikke var forsvarlig. Dette er på grunnlag av at de valdene som er tilknyttet område 40 har et felles syn på at hjortebestanden ikke er økende. Dette er basert på observasjoner gjort gjennom hele året i vårt bestandsplanområde.

I store deler av bestandsplanområde 40 er tilbakemeldinger fra jaktfeltet det motsatte, at bestanden er minkende. Vi kan også stille spørsmål til (sett hjort) registreringen til gamle Radøy, Meland og Lindås Kommune. Sett hjort registreringen i disse kommunene har vært svært mangelfull og til dels fraværende. Dette synliggjøres kraftig i hjorteviltportalen, hvor det er et fåtall av valdene i ovennevnte kommuner som har registrert sett og skutt de siste årene, dataene er svært mangelfulle. Vi vil derfor stille spørsmål til å benytte sett og skutt som grunnlag for å sette ned minstearealet for felling av hjort i deler av nye Alver Kommune. Dersom det foreligger andre tellinger og eventuell dokumentasjon er det svært viktig at dette meddeles alle offentlig og ikke holdes internt i Alver kommune.

Et annet punkt når det gjelder differensiert avskytning er at det da ikke blir lettere å samle nye, eller beholde eksisterende medlemmer i bestandsplanområdet da valdene ikke lengre

tildeles løyver på like premisser. Dette kan da resultere i flere frittstående vald, noe som Kommunene har jobbet målrettet mot å få redusert de siste årene.

Konflikten mellom jordbruk og viltbestanden er et viktig punkt. Det viktigste er å finne en balanse som gjør at begge er levedyktige. Men jordbruksnæringen må akseptere av det er vilt på bøkene om våren og høsten da hjorten er på vandring, og er sulten etter vinteren. Dersom det er store plager med beiteskader bør heller jordbruksnæringen samarbeide bedre med de tilstøtende valdene som ikke har full avskytning og invitere til et samarbeid. På denne måten kan en øke totalt uttak og fellingsprosent blant mangfoldet, noe som igjen vil redusere beiteskader markant. Et annet tiltak kan være å gjerde inn de bøkene som er kraftigst berørt av beiteskader og på denne måten holde viltet borte. En kombinasjon av disse to tiltakene er nok det mest riktige på lang sikt. Dette vil gi en bedre forvaltning og minske konflikten.

Sammendrag:

Minstearealet for å søke om å opprette vald må være høyere enn 500 dekar. T.d. 1000-1500 dekar.

Minstearealet for felling av hjort i allerede eksisterende vald bør ikke endres fra 1500 dekar til 500, men bli stående slik som den er, då den i praksis har vært 750 dekar de siste årene.

Det må jobbes mot en bedre løsning på konflikten mellom jordbruk og viltbestand, det hjelper lite å hele tiden øke avskytningen. De fleste valdene fyller ikke kvotene sine og det må derfor jobbes mot en mere helhetlig forvaltning. En forvaltning som utøver fleksibilitet blant de tilstøtende vald i de områdene som er kraftigst berørt av beiteskader. En slik fleksibilitet oppnås dersom valdene er tilknyttet storvald, eller bestandsplanområder. Kommunen bør heller tilstrebe seg å styre disse valdene inn mot storvald og bestandsplanområder og ikke bare ha fokus på å øke uttaket.

Påkjørsel av vilt vil alltid forekomme i trekkrutene til hjorten, selv om en reduserer stammen betydelig. Dette er ikke et argument som er godt nok for å redusere stammen. I belastede områder bør en heller se på hvilke trafikksikkerhetsmessige tiltak som kan iverksettes for å redusere påkjørsler.

Med Vennlig hilsen.

Leder Bestandsplanområde 40

Yngvar Rasmussen.

